

VII. kötet.

Budapest, 1892. július 31-én.

31. szám.

Az ismertetőjel.

Szobalány. Mondja csak, János, miért csinál a gróf úr mindig számárfület a névjegyére, a mit hátrahagy?

János. Annak jeléül, hogy személyesen volt itt.

Egyszerű dolog.

— Milyen jó volna, ha minden eszes ember átadhatná tudományát a gyermekeinek, mielőtt meghal!

— Nekem átadta apám halála előtt összes tudományát.

— Az lehetetlen!

— De bizony lehetséges. Ő sem tudott semmit, én sem tudok most semmit.

Megkülönböztetés.

Földesúr. No János, mi ujság benn a városban?

János. Hát csak az, tekintetes uram, hogy a városházánál a pénztáros úr ellopott egy pár százast a pénztárból.

Földesúr. Jegyezd meg magadnak, János, hogy urak sohse lopnak; csakis mesteremberek vagy parasztok lopnak, az urak csak — *tévesztenek.*

Felhasznált alkalom.

Egy bérlő meglátogatta földesurát s ebéd ideje volt, mire elvégezte vele a dolgát, mindazáltal a földesúr elmulasztá őt ebédre hívni, sőt hogy lerázza nyakáról a bérlőt, bele kiáltott a szobájában levő szócsőbe:

— Találhattok!

— Mit kiabált az imént a nagyságos úr a falnak?

— Ez egy szócső, mely az ebédlőbe vezet.

— Nagyszerű találmány! Szabad nekem is bele kiáltanom?

— Tessék.

— Még egy terítéket, a bérlő számára!

(Vége.)

A dolog csakugyan úgy történt. A felek és segédek ellátva öldöklő szerszámokkal, és — hidegek lévén az éjszakák — konyakos üvegekkel, éjfél tájt egyenkint kísértáltak a mezőre, felültek az ott várakozó kocsikra s neki vágattak a pusztának.

Az éj koromsötét volt, még a csillagok is kialudtak. A bérkocsisok nem igen ismerték az utat, minek az lett a következménye, hogy egy félórai út után az első két kocsi szerencsésen bele fordult egy árokba. Mindnyájan leugráltak, s miután konstatálták, hogy semmi nagyobb baj nem történt (még a konyakos palaczkok is épen maradtak), nagy nehezen talpra állították a kocsikat, mindenki felkapaszkodott a legközelebbi kocsira, ki hova tudott, s folytatták az utazást.

Oszlopos és Rágó utolsó reményöket, hogy a rendőrség majd csak megakadályozza az általok tervezett öldöklést, tűnni látván, nagy szomoruan álldogáltak a sötét úttalan pusztá közepén s talán még most is ott álldogálnának, ha az utolsó kocsi kocsisa nem figyelmeztette volna őket:

— Üljenek fel már a tekintetes urak, mert elmaradunk a többiektől.

Szóltanul kapaszkodott fel a kocsira Arisztid, utána meg Rágó, anélkül, hogy egyik is sejtette volna, hogy az ellenfelével ül együtt, mert a sötétben arasznyira sem lehetett látni, s mindkettő sokkal jobban el volt foglalva saját gondolataival, mint hogy eszökbe jutott volna társalogni.

Az út sokáig tartott, s az éj is meglehetősen hideg volt, miért is Rágó Demeter időnkint jókat húzott a Kozák által a felfordulásnál reá bizott konyakos üvegből, sohasem mulasztván el hallgatag társát egy-egy szelid oldalbalökéssel figyelmeztetni a konyakos üvegre, ki szintén meg-megkötögtatta azt.

Minél közelebb értek a célhoz, s minél jobban fogyott a konyak, annál nagyobbakat sóhajtott Rágó úr. Végre egy hosszú korty után megszólalt:

— Nagy számárság is ez a mi párbajunk!

— Bizony nagy bolondság! — felelt Arisztid, ki a hangról reá ismert Rágóra s mód felett örvendett, hogy a halálos ellensége vele egy véleményen van. — Mi most egymást összekaszaboljuk a kis A.-né négyese miatt, a ki pedig csak felültetett bennünket, mindkettőnknek megigérve a négyest, s tegnap este mégis egy harmadikkal, azzal a hosszú főhadnagygyal tánczolta. Bizony Demeter, nincs nekünk okunk egymással verekedni.

— Mi az?! — riadt fel Rágó úr, — hát te ülsz itt mellettem, Arisztid?

— Én bizony!

— És nem haragszol?

— Eszem ágában sincs!

— De hát akkor miért verekszünk mi meg egymással?

— Semmiért; bolondság is lenne tőlünk, még ezek

után párbajozni! De nem is fogjuk megtenni azt a bolondságot.

— De nem ám! Szervusz koma!

— Szervusz!

És a kibékülés öröme fenéki kiitták a konyakos palaczk maradékát.

Mikor a szürkülő világosságnál a segédek észrevették a tévedést, hogy a két ellenfelet egymás mellé ültették, azok már egymásnak dölve boldogan hortyogtak.

Hirtelen szétültették őket, nehogy valami nagyobb baj történjék. Pedig a baj, a mitől féltek, már megtörtént: az ellenfelek kibékültek.

Mikor azután a tett színhelyén kiszállottak, Rágó és Oszlopos a segédek nagy rémületére kijelentették, hogy ők már kibékültek s eszök ágában sincs párbajozni.

Erre kikelt Kozák úr s ékes szónoklatot tartott a lovagiasságról, a becsületről s a társadalomról, s szellemi kerékbetöréssel, a társadalmi nyelvek által való olajbafőzetéssel fenyegette a feleket, ha a becsületnek eleget tenni vonakodnak.

— De miért párbajozunk mi, mikor már kibékültünk? — merészelte megkoczkáztatni véleményét Oszlopos.

— Hát a társadalom s az előítélet! — dörgé Kozák úr, s azután félre hívta őket s előadta nekik, hogy mily neveltség tárgyává lesznek a városban, ha így párbaj nélkül haza mennek, s egyszersmid biztosította őket, hogy az ő általa rendezett párbajoknál nem szokott soha baj történni; a pisztolylyal lőjenek a levegőbe, csak a segédekre kell vigyázni, a kardpárbajt pedig majd eligazítja ő.

Erre azután a felek hajlandóknak mutatkoztak a fegyveres elégtételre.

Felolvasták a feltételeket, mely szerint először pisztolyra mennek negyven lépésről egy golyóváltással, s ha ez eredménytelen marad, karddal, első vérre fognak megverekedni.

E feltételekből Oszlopos nagyon szerette volna legalább is a kardot lealkudni; de Kozák nem engedett egy szemnyit sem. Hadd lássák, mily harcziás és bátor a kerekegyházi fiatalság! Még Rágó azt a közbevetett indítványát se fogadta el, hogy isten neki, legyen hát kardpárbaj is, de legalább ott is mondjanak ki a felek közt, mint a pisztolypárbajnál, legalább is tiz lépésnyi távolságot.

Kozák kimérte a negyven lépést, felállította a feleket, s becsületére legyen mondva, oly ügyességgel nyújtotta ki a negyven lépést, hogy a felállított felek, ha egymást meg akarták látni, legalább is tábóri látesövet kellett volna használniok. Mikor a felek felállottak, egyik segéd kezökbe adta az ereklyének beillő mordályokat, s a segédek behúzták magukat egy közeli erdőbe s onnan jelt adtak a lövésre.

A közeli kukoriczás szélén ezalatt egy kis pásztorfiú legeltetett egy fiatal szamarat s egy javakorabeli ökröt. A csasi — bizonyosan mert fiatal volt — még sohasem látott egy rakáson ennyi pepitanadrágos urat, miért is ebbeli örömeinek hangos ordítással adott kifejezést, min a komoly ökör megbotránkozva, úzóbe vette a csacsit, az pedig menedéket keresve, a pepitanadrágok felé szaladt. Az üldözött és üldöző épen akkor értek a párbaj színhelyére, mikor az ellenfelek behunyt szemmel, istennek ajánlott lélekkel előre nyújtották mordályaikat s elsütötték.

Drmm! drmm! hangzottak a lövések, s a tapasztalatlan csasi és a gonosz szándéku ökör, egyformán találva

bajom szerencsés sikerének emlékére, mert ha a sors szélsége úgy hozta volna magával, s Kozák úrnak rövidebb lábai lettek volna, most talán én feküdném itt helyette.

Azonban Rágó úrnak nem volt ideje a füleket emlékül levágni, mert a közeli munkások látván a veszedelmet, ki kaszára, ki kapára kapott s be akarták keríteni a kártévő urakat, mit azok meglátva, kocsira kaptak s hirtelen elillantak a vész elől.

A párbajt persze nagy muri követte, melyen Kozák úr nyakig ehette-ihatta magát, nem akadályozva a rendőrség által ezen alkotmányos jogainak gyakorlásában. Rövid Flórián ügyvédjelölt pedig, kire a párbaj-jegyzőkönyv

az ellenfelek golyóitól, porban heverték, s mire a rájuk nézve vészthozó pepita nadrágok oda futottak, már mindkettő kilehelte páráját.

Ekkor azután felszólalt Kozák úr:

— Tisztelt uraim! Az általunk kikötött feltételek szerint a pisztoly után kard csak arra az esetre következik, ha a pisztolypárbaj eredménytelen marad. Már pedig ebben az esetben nem volt eredménytelen, mint látni méltóztatik, miért is kérem a párbajt befejezettnek nyilvánítani.

És a segédek a párbajt a lovagiasság szabályai szerint befejezettnek nyilvánították, a felek ismételtén kibékölttek, s Rágó úr örömmel szólt:

— No, ez a szegény szamár a kis A.-né intrikájának esett áldozatul; de el is teszem a két fülét emlékül első pár-

megírása volt bizva, s kibem meglehetősen adag maliczia volt, így fejezte be a párbaj-jegyzőkönyvet:

«... A felek felállítatva, a szabályszerű idő alatt lőttek, s a párbaj áldozataként egy ökör és egy szamár maradt leterítve a küzdőtéren, miért is a segédek a feltételek értelmében a párbajt befejezettnek nyilvánították.»

Rágó úrnak atyja pedig fiának arra a levelére, melyben a párbajköltségek s az agyonlőtt szamár árának fedezésére pénzt kér, a következő választ írta:

«Kedves fiam! Már 23 éve (úgy hiszem, ennyi idős vagy) viselem egy szamárnak költségeit és sohasem hittem volna, hogy egy másik szamárnak az árát is nekem kell megfizetnem stb.»

Nem is igen dicsekszik Rágó úr ezzel az első párbajával.

Gerle.

Vesztére szólt.

Jó humoráról messze földön híres volt a k—i esperes-plebános. Egyszer körútja alkalmával beszáll egyik parochiára, a hol a plebános fiatal ember volt. Beszédközben egy kis derűtséget akarván szerezni az esperes úrnak, a szobában levő kutyákra és macskákra mutatva így szól:

— Ime főtisztelendő úr, itt vannak az én családom tagjai.

— Szép. Hát aztán egy kosztan van a családja tagjaival? — jegyzé meg az esperes.

Boszú.

Ül Balambér, a hős lovag,
Várának termébe',
Elmerülve szörnyü búban,
Háta mögött hajh! mert rútan
Csalja felesége.

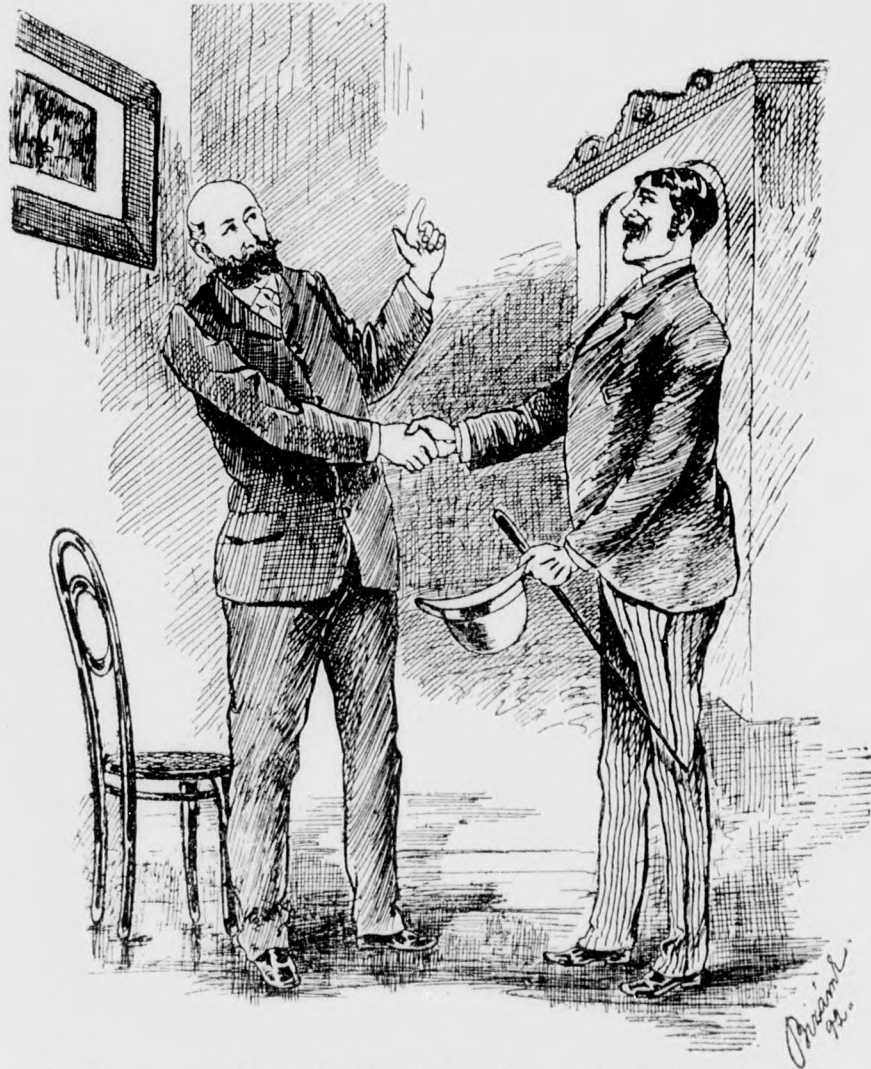
Hah! elég már, ordit bőszen,
S már viszi a lába...
Erőt nyerni boszujához
Am előbb Bachusnak áldoz,
Menvén a koresmába.

* * *

Holdvilág néz bús csoportra,
Egy sóhajtás olykor...
Bajtársai vizik már a
Hős Balambért otthonába
Félholtan a — bortól.

Haan Béla.

Omen.

A. Szerencsét kívánok eljegyzésedhez, édes barátom! Honnan nősülsz?

B. Földvárról.

A. Barátom, fogadd meg tanácsomat és lépj vissza!

B. Ugyan miért?

A. Az én feleségem is onnan való.

A leányok olyanok, mint az új könyvek: nem annyira a belső tartalom, mint inkább a csinos kiállítás és diszes kötés emeli kelendőségüket.

*

A szerelem tőke, melynek kamatja esők.

A kedvencz étel.

Hadnagy (a század szakácsához). Mondja csak, szakács, marad még elég gulyáshús a legénységnek, ha nekem félre tesz egy tányérral? Ez az én kedvencz ételem.

Szakács. Jelentem alássan, hadnagy úr, nem igen futja, mert már a kapitány úr meg a főhadnagy úr is megrendeltek egy-egy tányérral. Ők is nagyon szeretik a gulyáshúst.

A gondos színigazgató.

J. színigazgató nyári időben társulatának tagjait próbára rendeli a szinkörbe s így szól:

— Holnap *tíz* órakor próba lesz; de ha abban az időben esni fog, akkor a próba a városi színházban lesz *nyolcz* órakor.

Akasztófa-humor.

Kofa. Istenem, teremtőm! Elveszett az egész mai napi bevétel!

Susztérinas. Mit óbégat? hisz megvan a pénze!

Kofa. Az Istenért, hol van?

Susztérinas. Hát annál, a ki olyan szerencsés volt és megtalálta.

Rossz időjárás.

— Az idén jó termésük lesz, szépen virítanak a barackfák.

— Kérem alásan, nálunk nem érik meg a barack.

— Hogy-hogy? Olyan rossz az időjárás erre felé?

— Dehogyan. Az időjárás jó volna, hanem a gyerekek már éretlen korukban lesznek a fáról.

Gyermekszájból.

Mama (társaságban). Ezek a mostani cselédek nem érnek semmit; ha egész nap takarítanak, akkor sincs semmi eredménye.

A kis Mariska. Ha a mama takarít, annak ám van eredménye, a múlt héten is leütötte a tükröt, hogy összetört.

Hasonlat.

Gróf. No, András, hogy viseli magát az új ökör, a melyet a mult héten vettem?

Béres. Jól, kérem alássan, úgy lépked, mint egy gróf a többi ökrök közt.

Az olesó rókabőrök.

Furfangosi Jeremiás kapta magát és berándult a legközelebbi nagy kereskedelmi városba, a hol különösen a vadbőrökkel való kereskedést úzték nagyban. Ott bemegy egy bőrkereskedésbe és kijelenti, hogy bőrt szeretne vásárolni. A kereskedő elvezette a raktárba, a hol a különféle bőrök százankénti nyalábokban heverték, és felszólította, hogy válaszson. Furfangosi egyet-kettőt fordul, végül megáll egy nyaláb nyulbőr előtt és naiv arcczal kérdi:

— Mi az ára ennek a rókabőr-csomagnak?

A kereskedő, látva, milyen balekkal van dolga, fele árát mondotta a rókabőrnek, a mely azonban persze négyszerese volt a nyulbőrökének. Furfangosi kevés alkudozás után felesapott, s abban állapotok meg, hogy a vételár felét azonnal lefizeti, harmad napra pedig eljön a bőrkért, a mikor aztán a másik felét is megfizeti. Persze a megkötött üzletről és fizetett vételárról egy kis irást kért. A kereskedő pedig nagy meglepedve dörzsölte kezét a mai jó «gseft» után.

Harmadnapra pontosan megjelenik Furfangosi a kereskedőnél és kéri a bőrök kiszolgáltatását, hogy megfizesse a vételár hátralékos felét.

A kereskedő elment vele a raktárba és megmutatta neki a csomag nyulbőrt. Amde itt aztán nagyot nézett, midőn Furfangosi a birkapofából egészen kivetkőzötten, rá sem akar nézni a nyulbőrökre, hanem a megvásárolt rókabőröket kéri.

Látva a kereskedő, hogy biz itt ő a balek, nem is teketóriázott sokat, hanem savanyu képpel kiadta Furfangosinak a saját kezeirása tanúsága szerint eladott rókabőröket, csak arra kérte, hogy ne híresztelje el kudarczát.

Kutyabaj.

Paraszt. Orvos úr, volt e már a beteg béresemnél, jobban van-e?

Orvos. Kutya baja van a maga béresének.

Paraszt. Ó szegény! és orvos úr nem félt tőle, ha olyan rossz betegsége van, hogy megharapja?

A magától záruló ajtó.

1.

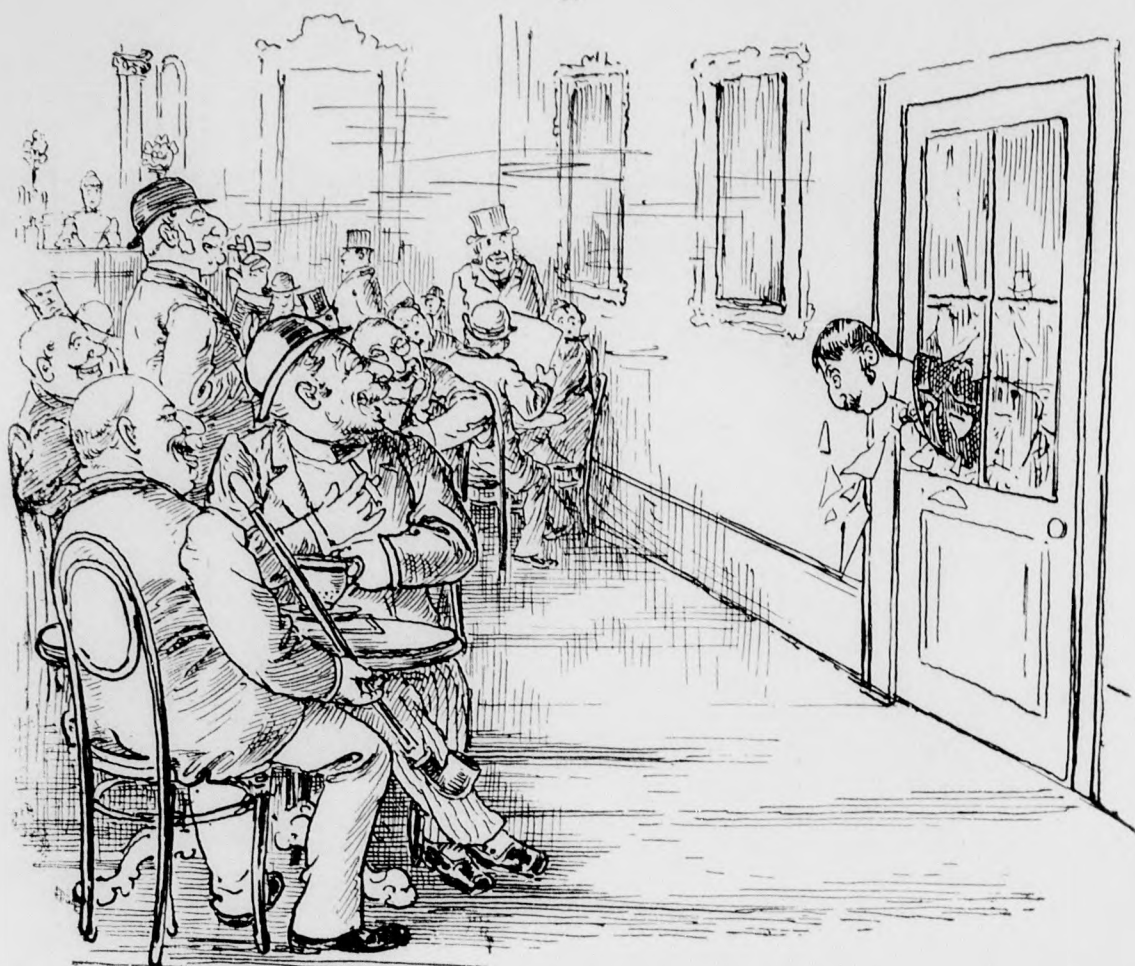

Munkaszünet kezdetével
Berci kávéházba lépdel.

2.

Ott van már a princípális...
Berci hajlong, mint dukál is.

Ajtó zárul ám hirtelen,
S szegény Berce se künn, se benn.

Szószerint.

Két málhátlan zsidó akar a vasúthoz kimenni kocsin, s egy hitsorsosuk, aki a városban vezetőjökül szolgált, megszólít egy bérkocsist:

— Mondjon, János bácsi, elvinne o vasótra két öres zsidót?

— Két üres zsidót? — akad meg a szón egy pillanatig János gazda, a következő pillanatban azonban rájok rivall: — Hát hol hagyták a belöket?

Bölcshatározás.

Két lakatosinas találkozáván az utcán, beszédbe elegyednek.

— Hát neked hogy folynak dolgaid? — kérdi egyik a másiktól.

— Megjárja, — feleli a másik, — csak kapnék többet enni, s a legények ne volnának olyan gorombák!

— Hagyd el! Nekem sincs jobb dolgom, s ezen felül püfölnék, pofoznak mindennap; de tudod, én már úgy teszek, hogy egyik fülemlen beeresztem, a másikon meg ki.

Ez is bók.

Koldus. Könyörgöm a fiatal asszonyságnak, segítsen meg egy kis alamizsnával.

Menyecske. Hogy tudja, hogy fiatal vagyok, ha nem lát?

Koldus. Hisz kérem alássan, öregségemre megtanulhattam, hogy meg tudom különböztetni a hangjáról a tehenet a borjutól.

Orvosi szigorlaton.

— Ha én önnek lábammal egy lökést adok, testének milyen izmai fognak mozgásba jönni? — kérdi a tanár a szigorló orvosnövendéktől.

— A kezem izmai, — válaszolá a kérdezett s kezével oly mozgást tett, mintha képen akarná törülni a tanárt.

A rendőrségen.

Rendőrkapitány. Van önnek állandó lakása?

I. csavargó. Nincsen.

Rendőrkapitány. Hát maga hol lakik?

II. csavargó. Éppen mellette.

Megfejtés.

A kedves csillagok fenn,
E szép angyalszemek,
Kérde: a földre mért csak
Éjjel tekintenek?

Mivel ti éjjelente
Alusztok, édesem,
S napközben elnyomja fényük
A fényesb — női szem.

Haan Béla.

Furcsa kérdés.

Bemegy egy pusztai menyecske a papirkereskedésbe és egy iv színes papírt kér. Miután a papirkereskedő többféle színes papírt mutatott neki, az egyik sarokban álló nagy rakás piros papíros különösen megnyerte tetszését, s a kereskedőhöz fordulva, azt kérdi tőle:

— Van-e, kéröm szépen, ilyen papírjuk?

A temető humora.

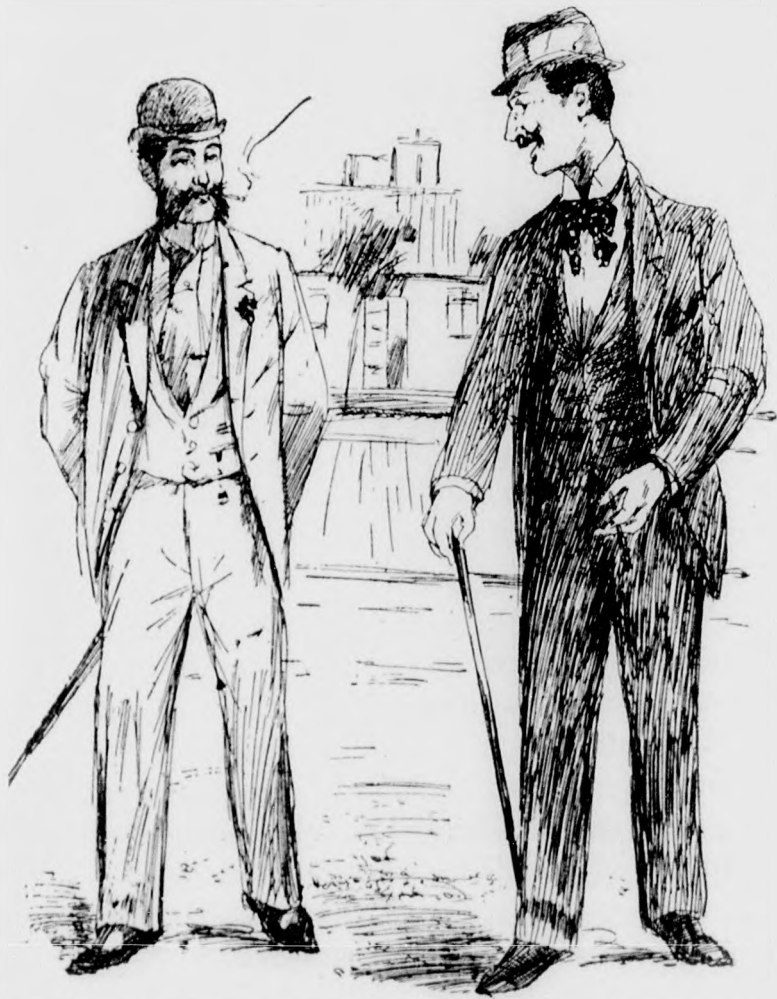
Nagy rokonság kísérte R. koporsóját a sírkertbe. Mikor a lelkész a sírnál a megsomorodott felekhez vigasztaló szavakat intézett és éppen az özvegynek tolmácsolta az elhunyt búcsúszavait, a sirásó, a ki már a koporsó leeresztéséhez készült, türelmét veszve elkiáltja magát: «Kötelet! kötelet!» Mire a gyászközönség hangos kacajba tört ki.

Nagy előkészület.

Mikor N. városban a vasút megnyílt, D. hivatalnok elhatározta, hogy ifju nejével kirándul a szomszéd állomásra. Evégből elment az indóházhoz, a hol egyik barátja megkérdezte tőle, hogy hova szándékozik utazni?

— Még ma nem utazom, — világosítá fel barátját, — csak azért jöttem ki, hogy a holnapi utazásra a vonaton jó helyet biztosítsak a magunk részére.

A fürdőevad előtt.

— Melyik fürdőbe mennek önök?

— Nem tudom, a feleségem még nem állapodott meg a betegségben, melyben az idén szenvedni fog.

A lénia.

Hideg téli éjjel egy szál deszkát lopott a cigány, hogy didergő rajkóit fölmelengesse annak tűzénél. Utközben azonban az éji őrrrel találkozott, a ki rárivalt:

— Hova viszed azt a deszkát, te cigány?

— Deszkát? Tán bizs vák mágá! — méltatlankodott a more. — Nem látja, hogy egy léniját visek?!

Vadász-kaland.

Érdemes közönség! mit mostan regélek,
Szentül történt dolog, nem csupán csak ének.
Van rá tanu elég, — de ha kétli bárki,
Kész leszek érte a hitet felajálni.
Zengje hát ez ének a dicső eseményt,
A mihez foghatót ember nem halla még;
S ha kissé hosszú lesz, mint a szentiványi,
Becsés türelmüket kérem reá szánni.

* * *

A téli zajtalan, unalmas időben,
Midőn szunnyadt minden csendes pihenőben,
Furcsa eset történt Kevi városába,
Melyről esintalanul okkép szól a fáma:
Egy zuzos, hólepett vasárnapi reggel,
A midőn a hivek templomba mentek fel,
Templom mellett levő «kis erdő» aljába'
Egy rémes kiáltás zúgott be a tájba.

Álomtól ki nem nyilt pislogó szemével
Kutra menő leány farkast látni képzeli.
E rémhir járta be azonnal a várost,
S a kíváncsi népség tódult a csudához.
És a hogy a lány a látományt mutatja,
Hogy csakugyan farkas, mindenki rá fogja.
«Nosza jágert neki! embert, ki lelője,
Mert ha ez itt marad, még baj lesz belőle.»
Hangzott e kívánság minden ajkról sorba,
S drukkolva húzódott a tömeg csoportba.
Alig hogy ezt mondják, abb' a pillanatban
Im egy stüszí vadász tűn fel a távolban,

A hogy elbeszéli a szörnyű eseményt,
S kér puskát izibe s bele töltést keményt.

Gáthy mosolyogva a fegyvert od'adja,
S azzal Balázs rohan nagy lélekszakadva
És kezébe nyomja legott a vadásznak.
Fojtott lélekzettel a nézők csak várnak.

Ferencz jáger ekkor a puskát megrakja
Jó kemény töltéssel s az ordrét kiadja,
Hogy vigyázva minden ember most közelbe
Húzódjon meg szépen, — s ekként közel menve,
Biztos lőtávolból a kerítés alján
A guggoló farkast célba veszi s aztán

Fuvó szuszogással — törtetve a havat —
Hájdus Ferencz úr a bámulókhöz akad.
«Mi baj van? mi történt?» — Ferencz jáger kérdi,
«Egy farkas, téns uram, van ott!» — mondják néki.
«A biz' Isten, farkas, merek fogadni rá,
Hisz én sokat láttam egyszer-másszor Balán;
Épen olyan annak szőre, füle, farka,
Nem lehet más állat, bárki mit mond arra.
Nosza fegyvert ide! kerítsenek kendtek,
Majd agyon lövöm én, csak tartsanak rendet.»

Szerte a faluba erre a staféták
Futnak lelkendezve, hogy a hirt megadják.
Legelsőbb is mindjárt a szomszédos házba
Befut Balázs bakter, — s van iszonyu lázba',

Rá ereszt egy postát. — Farkas egyet ordít,
S kankot vetve, rögtön zifferblattot fordít.

Büszke önérzettel Feri bátyánk erre
Bajszát megtörülve, szól a nagy tömeghe':
«Mondtam — ugye? — farkas, hisz olyan bődület,
Mint a mit ez ejtett, mástól nem jöhetett.
Aztán meg oly kemény s biztos jó lövéstül
Kutya vagy más állat egy kukkot sem bődül.
No de hát elesett! Most azért emberek
Rajta csak izibe', felvenni menjenek.»

A mint közelednek a kin-marta vadhoz,
Uczzu! az feleszmél s közelgőkhöz kapdos,
S mig hőkölten nézi ezt a nép csudálva,
A farkas feltámit s bandukol továbbra.

De már ekkor a hir szerte a városba
A vadásznépséget a tetthelyre hozta,
Jobbra is, balra is egy-egy puskás akadt,
A ki várta lesben a zaklatott vadat.

Igy történt, hogy szegény megsebezett állat
Csak újabb veszélyre s lövés alá állott,
Mert alig hogy kissé a tulparthoz ére,
József jáger küldött egy lövést beléje.
Fel se vette a vad, azzal tovább méne
Vértől elboritva, város közepébe.
Utána űzőbe rohant a sok népség,
Feri bátyánk első, ki nyomában mindég,
Kergeti, — nem éri, — bár már ide s tova
A városból majdnem kivezet a nyoma,
Ott aztán eltűnik, már a nyom se látszik;
Feri bátya ekkor fuva egy parányit,
Megáll boszankodva s felhagy az űzéssel
S búsán visszatérve, kaszinóba mén el.

Ott a dicső tettet hősileg elmondja,
Hogy övé az érdem, fennen bizonygatja,
S ha törvényre mén is ejtett farkas bőre,
Ő a jussát soha nem engedi tőle,
Mert az ő lövése találta azt elébb,
A József jágeré érte csak alfelét,
S azért hogy maustodt el nem esett rögtön,
Hogyha megtalálják, övé lesz a ködmön.
Igy kérkedik Ferencz, s anzágolva nagyot,
Dicsőíti tettét s a hős vadászatot.

De bár ne szólt volna! — szégyen most nem érné,
Mert a mint ott épen hőstettét regélé,
Szivszakadva s szörnyű átkozással jön fel
Szegény Csontos András s panaszkodik könnyel,
Hogy Bodri kutyáját — mely a kis erdőbe
Szokott le-lejárni — farkas hely't lelőtte
Hájdus Ferencz uram! — Most hát azért jött el,
Hogy — mivel kutya-kárt nem nyerhet törvénnyel, —
Legalább átkával sujtsa azt az embert,
Ki kutyát farkas hely't ledurrantani mert.
Tehát azt kívánja: «Átok érje érte!
Farkas-hályog szálljon mind a két szemére,
E csuf baklövessel holtig szekirozzák,
S a mig él, a kutyák vonitva ugassák;
Álmában se legyen soha nyugodalma,
Örökösen farkas üldözze, zaklassa.
Holta után pedig — a világ csufjára —
Minden kutya járjon *nyögni* a sirjára!»

Ekkép bosszut töltve, Csontos elpárolgott,
Hagyván a vadásznak földig nyúló orrot,
Mert gúnyos kacajra kelt a nagy közönség,
Mely a hősi tettet hallgatta az imént.

* * *

Igy történt, így esett a farkasvadászat,
Mely Feri jágerre lett oly nagy gyalázat,
S minthogy már a fámát csitítani nem lehet,
Emlékül megírtam ezt a gyász esetet.

Gáthy.

(Megfejtése a jövő számban.)

Nagy fantázia.

— Nem értem, hogy lehet valakinek ilyen csekély fantáziája!

— Nekem van csekély fantáziám? Nagyon tévedsz; sőt ellenkezőleg, a legnagyobb képtelenségeket is el tudom képzelni, még azt is, hogy te — *okos ember* vagy.

Esernyő-raktárban.

Hölgy. De mit gondol! Csak nem vehetek bélelt napernyőt ebben a melegben!

Neu-Bílek, H. H. A bakaéletből vett rajz talán helyet foglalhatna valamely szépirodalmi lap tárczájában; de mi csak úgy vehetnők hasznát, ha nagyobb adag humor mellett valami cselekménye is volna. Mindazáltal lesz rá gondunk, hogy legalább részben napvilágot lásson másutt. — *Zilah, F. B.* Nyulserétet tett az ágyú-töltésbe. A velejét néhány szóval is elmondhatjuk. — *Budapest, V.* Az ötletek is gyengék, a versalak is fogyatékos. — *Kisujszállítás, F. F.* Jobbára sikerültek. — *Budapest, Gy. M.* Verses levelére mi is versben felelünk meg:

Kell-e vers? Már hogyné kéne!
Egy kazal se volna sok;
Csakhogy ötlet is kell hozzá
S jól rímelő verssorok.

— *Budapest, Sch. J.* Egyik is jó, másik se rossz. — *Budapest, S. J.* Közlésre igen, de egyébire nem valók. — *Turkeve, P. E.* A minták beváltak, kérünk újabb szállitmányt. — *Budapest, V. T.* Legközelebb felhasználjuk. — *Zákány, M. Gy.* Egy pár kényesebb természetű sor miatt cherubjaink útját állották. Talán akadna a többi közt megfelelőbb is. — *Budapest, H. K.* Egytől-egyig szemenszedett ócskaságok. — *Palócz.* Nem ilyen mindennapi, hanem élces gondolatot tessék versbe szorítani, akkor aztán beválik.

A szerkesztésért felelős: *Baróti Lajos.*
Franklin-Társulat nyomdája.

Laptulajdonos: BARÓTI LAJOS.

A képeket horganyba edzi: FREUND.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyszintén harmonikáról szóló külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep

Saját készítményű mindennemű vonó-, verő-, fa- és rézfúvó-hangszerek s azok kellékei és hozzávalóinak nagyválasztéku raktára

Mindennemű hangszerek javítása pontosan eszközöltetik!!

Budapest, Kerepesi ut 36.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Zöld Könyvtár.

(Csinos, zöld vászonkötésű kötetekben.)

Boross Mihály válogatott kisebb munkái 2 frt.

Fáy András eredeti meséi és aphorizmái. Negyedik kiadás. 1 frt 60 kr.

Gyórfy Iván. Tréfás versek. Humorgyöngyök gyönyörködtető gyűjteménye. 80 kr.

Hufeland Kristóf Vilmos dr. Makrobiotika vagy hogyan hosszabbíthatjuk meg életünket. Dr. Klencke átdolgozása nyomán, ford. Kemény Fülöp. 1 frt 60 kr.

Jókai Mór válogatott beszélei. Második kiadás. 1 frt 60 kr.

Tartalom: I. A Bárdy család. — A jó öreg asszony. — A kalózkirály. — Petky Farkas leányai. — Bacsó Tamás.

II. A Hargita. — A khánok utódja. — Történetek egy ócska kastélyban. — Valdivia.

Kane a sarkutazó. A második Grinnel-expedíció sarkutazása Dr. Kane E. K. műve után. Bevezetéssel ellátva. 1 frt 60 kr.

Kisfaludy Károly válogatott munkái két kötetben. A költő arcképével. II-ik kiadás. 1 frt 60 kr.

Versek és elbeszélések. — Szinművek.

Kisfaludy Sándor összes regéi. A költő aczélmetszetű arcképével. 1 frt 60 kr.

Tartalom. I. Előszó. — Csobáncz. — Tátika. — Somló. — Dobozi Mihály és hitvese. — A szent-mihályhegyi remete. — A megboszult hitszegő. — Gyula szerelme.

II. Kemend. — Döbrönte. — Szigliget. — A somlói vérszüret. — Esegvár. — Micz bán. — Frangyepán Erzsébet. — Balassa Bálint. — Viola és Pipacs vagy hamis barát.

Knigge Adolf br. Erintkezés az emberekkel. Fordította Nagy István. 1 frt 80 kr.

Kuliffay Ede. Magyarország története. A legrégibb időktől korunkig. 1 frt 60 kr.

Kuliffay Ede. A szabadság hősei és vértanúi. Lapok a magyar történelemből. 1 frt 60 kr.

Legouvé Ernest. Atya és fia a tizenkilencedik században. Fordította Feleki József. Gyermek- és serdülő-kor. Ifju-kor. 1 frt 60 kr.

Magyar közmondások gyűjteménye. Különös tekintettel az életbölcsekre és a nevelésre. (Több mint hatezer közmondás.) Rendszerbe foglalta Almásy János. 1 frt 40.

Mathews Vilmos dr. Hogyan boldogulunk? Fordította és jegyzetekkel ellátta Poligén 1 frt 60 kr.

Német beszélek. Irták: Ebers György Heise Pál, Spielhagen Frigyes, Stifter Adalbert, Storm Tivadar, Zschokke Henrik. 2 frt.

Orosz beszélek. Első kötet. Irták Puskin S., Gogol M., Krylov J., Dosztojevszkij T., Turgenyev I. 2 frt.

— Második kötet. Irták: Gogol Miklós, Kochanovszkyné, gróf Sollohub, gróf Tolstoj L. N. 2 frt.

— Harmadik kötet. Irták: Turgenyev Szergejevics Iván. 2 frt.

Pestalozzi Henrik. Lénárd és Gertrud. Magyarította Zsengeri Samu. A szerző életrajzával. 2 frt.

Könyves Tóth Kálmán. Falusi történetek. 1 frt 40 kr.

Tartalom: Nemzetes ur ördöge. — Javaszszony keresztlányja. — A keresztlevél. — A honvéd árnya. — Hitelné asszonyság és kedves férje. — Tökési Bácsi és mostoha fia. — Újmódi Zsófi. — Szegény teensaszszony. — Karácsony angyala. — A pénz árnyéka. — Rebeka, a szegény zsidóleány.

— Miért némult el a vörös kakas. — Söprűnyél a házagruntó. — Az elillant hónap, vagy hová lett a februárius. — Csak néhány hajszál. — A vasuti ör. — A szél hozta, a víz vitte.

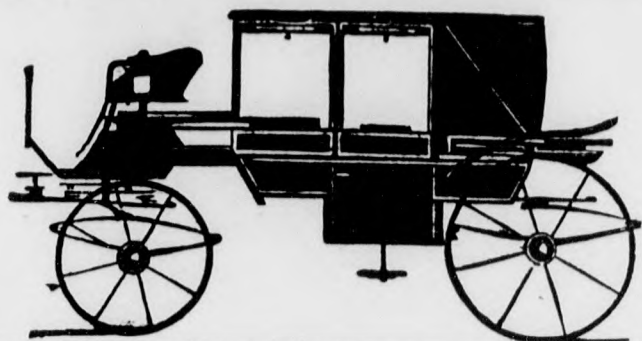
Tündérmesék. A legkedveltebb gyűjteményekből összeállítva. Negyedik kiadás. 80 kr.

Wieland. Az Abderiták. Ford. Farkas Albert. 1 frt 40 kr.

Hirdetéseket az Urambátyám valamint minden bel- és külföldi hírlap számára árszabály szerinti árak mellett elvállal

Schwarz Gyula hirdetés-felvételi irodája, Budapest, Váci utca 10.

Fogalmazás és csoportosítás a leghatásosabb alakban. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapokról s költéségtervezetek legkészségesebben adatnak.

A nagy készlet miatt mindennemű új nyári uri fogatok
ugyszintén halottas-kocsik még részletfizetésre is a leg-
olcsóbb árak mellett adatkak el.

Bogdán József kocsigyáros.

Gyár: Budapest, IX., Páva-utca 10 és 12.

Raktárak: Páva-utca 7, Múzeum-körút 10 és 19.
Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és
minden könyvtárban kapható:

SEGITS MAGADON ÉS ISTEN IS MEGSEGIT

A ROCHDALEI BECSÜLETES TAKÁCSOK TÖRTÉNETE ÉS SIKEREI

G. J. HOLYOAKE MŰVE UTÁN

ÁTDOLGOZTA

BERNÁT ISTVÁN.

Ára füzve 30 kr. — Postán bérmentve meg-
küldve 35 krajczár.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyv-
kereskedésben kapható:

VERNE GYULA. BRANICANNÉ ASSZONYSÁG.

REGÉNY.

Franciaiából fordította

HUSZÁR IMRE.

82 képpel.

Ára füzve 3 frt, vászonba kötve 3 frt 50 kr.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyv-
kereskedésben kapható:

ÉVA LEÁNYAI.

HÉT TÖRTÉNET.

Irta

VADNAI KÁROLY.

KIADJA A KISFALUDY-TÁRSASÁG.

Ára füzve 1 frt 20 kr. — Díszkötésben 1 frt 60 kr.

Tartalom: Bevezetés. — Az őrangyal. — Lili comtesse. — Az asztalfiók nagy
titka. — A szörnyeteg. — A játékszer. — A kain-jegyek. — A «paradicsom»-ban.

ANGLO-NYOMDA

Gránátos-utca 20. BUDAPEST, Gránátos-utca 20.

A Károly-kaszárnyával szemben.

Ajánlja légszeszerőre berendezett, s a jelenkor kivánalmainak minden tekintetben teljesen megfelelő legújabb és legdivatosabb betűkkel ellátott könyvnyomdáját, hol minden néven nevezendő nyomtatványok, u. m.: folyóiratok, önálló művek, üzleti kimutatások, árjegyzékek, falragaszok stb. a legkisebbtől a legnagyobbig pontosan és jutányosan készíttetnek.

„Anglo-nyomda” papirkereskedése (jelenleg Kerepesi-ut 16) folyó évi augusztus hó 1-től VII. ker., Erzsébet-körút 54. szám (a király-utca közvetlen közelében).

A **Franklin-Társulat** kiadásában Budapesten (egyetem-utca 4. szám) megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

OLCSÓ KÖNYVTÁR.

Szerkeszti

GYULAI PÁL.

Legújabb megjelent füzetek:

301. füzet. **Visszapillantás 2000-ből 1887-dik évre.** Regény. Irta *Bellamy Edvá. l.* Fordította *Radányi Dániel.* Füzve ... 80 kr.
302. « **Az utolsó Abenszerads.** Irta *Chateaubriand F.* Francia eredetiből fordította *Dr. Rada István.* Füzve ... 20 kr.
304. « **Béldi Pál.** A gróf Teleki-féle alapítványból száz arany pályadíjjal jutalmazott eredeti szomorújáték öt felvonásban. Irta *Szigligeti Ede.* Füzve ... 40 kr.
305. « **A tenger és szerelem hullámai.** Szomorújáték öt felvonásban. Irta *Grillparzer Ferencz.* Fordította *Iránfi Jenő.* Füzve ... 30 kr.
307. « **Lukis Laras.** Irta *Bikélas Dömötör.* Uj-görögből ford. *Horváth György.* Füzve ... 30 kr.
309. « **Várkonyi báró Amadé László versei.** Összegyűjtötte, bevezette és jegyzetekkel kísérte *Négyesy László.* Füzve 1 frt 40 kr.
312. « **Burns.** Irta *Carlyle.* Fordította *Levay József.* Füzve ... 20 kr.
314. « **Gróf Ráday Gedeon összes művei.** Összegyűjtötte s bevezette *Váczy János.* Füzve ... 40 kr.
315. « **A veteránok.** Életkép a fővárosi életből, három felvonásban, dalokkal. Irta *Bereczik Árpád.* Füzve ... 30 kr.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Csiky Gergely regényei, elbeszélései és színművei.

- Csiky Gergely. Elbeszélések.** Füzve 2 frt.
Vászonkötésben 2 frt 60 kr.
- — **Arnold.** Regény. Füzve 1 frt.
- — **Az Atlasz-család.** Regény. Füzve 2 frt.
- — **Az atyafiak.** Regény. Füzve 1 frt 50 kr.
- — **Sisyphus munkája.** Regény. Füzve 1 frt.
- — **Az első és második.** Elbeszélés. Füzve 30 kr.
- — **A zokoli uraság két leánya.** Elbeszélés. Füzve 30 kr.
- — **Anna.** Dráma 1 felvonásban. Füzve 20 kr.
- — **A nagyatermett.** Vigjáték 3 felvonásban. (A m. t. Akadémia 1889-ki pályázaton 200 arany Karácsonyi-díjat nyert). Füzve 40 kr.
- — **A nagymama.** Vigjáték 3 felvonásban 30 kr.

800,000 példányban

jelennek meg már a jövő (augusztus) hónapban a „**Rózsa**“-féle (ezelőtt **Bucsánszky**)

1893. évi naptárak.

A „**Rózsa**“-féle **27** naptár a legrégebb és legelterjedtebb Magyarországon, s az ország mindenik nemzetiségének nyelvén megjelenvén: az üzleti hirdetésekre nézve egyetlen nyomtatvány sem nyújt oly biztos sikert, mint a «**Rózsa**»-féle 27 naptár. A «**Rózsa**»-féle naptárak czimei:

1. Nemzeti kalendárium.	10. Ellenzéki naptár.	19. Magy. szabadsághősök kép. napt.
2. Családi naptár.	11. Kis képes naptár.	20. Pester Schreib- u. Hauskalender.
3. Nagy képes naptár.	12. Kleiner Bilder Kalender.	21. Török-magyar képes naptár.
4. Petőfi naptár.	13. Keresztény képes naptár.	22. Tündér naptár.
5. Honvéd naptár.	14. Christlicher Bilder Kalender.	23. Jász-Kún képes naptár.
6. Grosser Bilder Kalender.	15. Új naptár.	24. Kossuthowsky Kalendár.
7. Illustrirter Familien-Kalender.	16. Kossuth naptár.	25. Mály Obrázkowy Kalendár.
8. Népgazdasági naptár.	17. Kossuth Kalender.	26. Krestansky Obrázkowy Kalend.
9. Peleskei nótárius naptára.	18. Mátyás király naptára.	27. Katolicki Kalendár.

A hirdetési árak jutányosak. Nagyobb megrendeléseknél megfelelő kedvezmény adatik.

Hirdetési megrendelések: Schwarz Gyula hirdetés-felvételi irodájába

(Budapest, IV., Váci-utca 10. szám) intézendők.